

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stjepana Radića 81

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, OIB:29399232217, po sutkinji Korneliji Dodig, u pravnoj stvari tužitelja Mirka Crepulje, OIB: 58059472771, Katarine Zrinski 10, Pirovac, kojeg zastupa punomoćnik Šime Mrdeža, odvjetnik u Šibeniku, protiv tuženika Marinka Crepulje, OIB: 07490376693, Koroška cesta 34, Velenje, Republika Slovenija, kojeg zastupaju punomoćnici Darija Silov i Ivan Milin, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Darija Silov i Ivan Milin u Šibeniku, radi utvrđenja i uknjižbe, nakon javne glavne rasprave održane i zaključene 21. travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Tomislava Lokasa, odvjetnika u Šibeniku i punomoćnice tuženika Darije Silov, odvjetnice u Šibeniku, 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„ 1.Utvrđuje se da nekretnine oznake kat. čest. br. 549 ZGR, 746/2, 748/1, 749 i 750 Z.U. 4046 K.O. Pirovac, i to za suvlasnički udio od $\frac{1}{2}$ dijela, nisu sastavni dio ostavinske imovine iza pok Drage Crepulja pok. Ilije.

2. Utvrđuje se da je tužitelj Mirko Crepulja, OIB: 58059472771, Katarine Zrinski 10, Pirovac, vlasnik za $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina oznake kat. čest. br. 549 ZGR, 746/2, 748/1, 749 i 750, Z.U. 4046 K.O. Pirovac, pa se ovlašćuje tužitelj temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime za $\frac{1}{2}$ dijela, sve uz istodobni izbris upisanog prava vlasništva sa imena Crepulja Drago pok. Ilije.“

II. Nalaže se tužitelju Mirku Crepulji, OIB: 58059472771 da tuženiku Marinku Crepulji, OIB: 07490376693, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 3.903,66 EUR-a, u roku od 15 (petnaest) dana, uvećan za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu koja teče od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se, sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima, određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

r i j e š i o j e

Odbacuje se tužba tužitelja Mirka Crepulje, OIB: 58059472771, Katarine Zrinski 10, Pirovac, u daljnjem dijelu tužbenog zahtjeva kojim traži da se utvrdi vlasnikom za ½ dijela nekretnina oznake kat. čest. br. 549 ZGR, 746/2, 748/1, 749 i 750, Z.U. 4046 K.O. Pirovac, i ovlasti da temeljem ove presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime za ½ dijela.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da se iza smrti pok. Drage Crepulja pok. Ilije (oca parničnih stranaka), umrlog 21. siječnja 2021., pred Općinskim sudom u Šibeniku vodi ostavinski postupak pod poslovnim brojem O-318/2022, u kojem je nasljednik Mirko Crepulja (tužitelj) osporavao da bi u ostavinsku masu iz pok. Drage Crepulja ulazio i suvlasnički udio od ½ dijela nekretnina oznake kat. čest. br. 549 ZGR, 746/2, 748/1, 749 i 750 K.O. Pirovac, jer da su iste njegovo isključivo vlasništvo. Rješenjem Općinskog suda u Šibeniku posl. br. O-318/2022 od 2. ožujka 2023. da je prekinut ostavinski postupak te je tužitelj upućen da pokrene postupak protiv zakonskog nasljednika Marinka Crepulje, sina ostavitelja, radi utvrđenja da u ostavinsku imovinu pok. Drage Crepulja ne ulazi suvlasnički udio od ½ dijela nekretnina oznake kat. čest. br. 549 ZGR, 746/2, 748/1, 749 i 750 Z.U. 4046 K.O. Pirovac, jer da je taj suvlasnički udio vlasništvo tužitelja.

1.1. U odnosu na predmetne nekretnine da u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, uknjižba prava vlasništva glasi na imenu tužitelja Mirka Crepulje za udio od 1/2 dijela, i na imenu Drage Crepulja (oca parničnih stranaka) za udio od 1/2 dijela, a što da je pogrešno jer da je tužitelj vlasnik istih za cijelo.

1.2. Upis suvlasništva da je izvršen iz razloga da bi pok. Drago Crepulja (otac parničnih stranaka), lakše ishodovao sve potrebite prijave i potvrde u Republici Hrvatskoj. U trenutku kupoprodaje (1996.) da se na predmetnim nekretninama nalazio prizemni objekt u koji su sva daljnja ulaganja vršena od strane tužitelja, uz znanje i neprotivljenje svih članova obitelji, kako pok. oca parničnih stranaka, tako i samog tuženika, jer da su se, u obitelji parničnih stranaka, iste smatrale isključivim vlasništvom tužitelja, zbog čega da je tužitelj makar temeljem tog pravnog osnova stekao veći suvlasnički udio. Nadalje, tužitelj da je njegovim sredstvima financirao i kupnju stana u Sloveniji, i to u korist tuženika, sukladno dogovoru unutar obitelji, temeljem kojeg je predmetna nekretnina u Pirovcu (izgrađeni objekt s dvorištem) u isključivom vlasništvu tužitelja, a na što da ukazuje i činjenica da je tužitelj vlasnik nekretnine oznake kat. čest. br. 247 ZGR K.O. Pirovac, za cijelo, a koja u naravi čini jedinstvenu cjelinu, s ovdje predmetnim kompleksom nekretnina.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivio istoj u cijelosti navodeći da je kupnju nekretnina katastarski označenih kao kat. čest. br. 549 zgr., kat. čest. br. 746/2, kat. čest. br. 748/1, kat. čest. br. 749 i kat. čest. br. 750 (Z.U. 4046) K.O. Pirovac, koje nekretnine su kupljene 1996., financirao isključivo pok. otac stranaka (pok. Drago Crepulja), koji da je kupio s namjerom da budu u suvlasništvu njegovih sinova, stranaka ovog postupka, i to svakog za ½ dijela. Otac stranaka da je sporne nekretnine dijelom platio svojom ušteđevinom, a dijelom iz kredita kojeg je podigao u Njemačkoj gdje je i radio, a koji kredit da je svojim vlastitim sredstvima vratio isključio on. Tužitelj da u vrijeme kupoprodaje nije niti bio stalno zaposlen, pa da nije niti imao financijskih mogućnosti za financiranje kupoprodaje. U trenutku kupoprodaje, tuženik da nije imao

hrvatsko državljanstvo, pa da iz tog razloga kupnja nije izvršena na ime tuženika za ½ dijela, ali da je između stranaka postupka bilo nesporno da je cilj kupoprodaje bio da tužitelj i tuženik na kupljenim nekretninama budu suvlasnici u istim suvlasničkim omjerima. Svim poslovima oko kupoprodaje, pored pok. oca stranaka da je bio nazočan i tuženik, dok da tužitelj nikad nije sudjelovao u tim poslovima, niti vršio bilo kakva plaćanja spornih nekretnina. Jedan od razloga zbog kojeg je pok. otac stranaka postupka, kupio nekretnine iz ovog postupka na ime tužitelja za ½ dijela, da je taj, što je pok. otac stranaka želio u kući u Pirovcu otvoriti ugostiteljski objekt u kojem bi bio zaposlen tužitelj, koji je u to doba bio u Švicarskoj, i povremeno radio kao konobar na "crno" i prijetila mu je deportacija. No ubrzo nakon toga tužitelj da se oženio osobom koja je imala reguliran boravak u Švicarskoj, pa da je dobio i potrebnu dokumentaciju koja mu je omogućila daljnji ostanak u Švicarskoj.

2.1. Nadalje navodi da su netočni navodi tužitelja da bi samo on financirao nadogradnju kuće jer da ju je financirao najvećim dijelom pok. Drago Crepulja, a dijelom i tužitelj i tuženik, s tim da je dio građevinskih radova izvodio i tuženik sa svojom obitelji. Osim toga, pok. Drago Crepulja da je kuću iznajmljivao radnicima, kao skladišni prostor i sl., pa da je dijelom nadogradnja kuće financirana i od toga novca. Kupnju nekretnine katastarski označene kao kat. čest. br. 247 zgr. K.O. Pirovac, da je financirao isključivo pok. otac stranaka, a na cijelu nekretninu da se tužitelj uknjižio kroz pojedinačni ispravn postupak, pri tome prikrivajući činjenicu tko je platio spornu nekretninu i da je navedena nekretnina financirana novcem pok. oca stranaka, kupljena za tužitelja i tuženika. Nadalje, da su netočni i navodi tužitelja, da je tužitelj, a sukladno prethodnom dogovoru u obitelji, financirao kupnju stana u Sloveniji za tuženika, s namjerom da tuženik ne polaže vlasnička prava na kuću u Pirovcu. U vrijeme kada je tuženik kupio stan, tužitelj da je bio nezaposlen i bez redovitih primanja. Osim toga, tuženik da je stan kupio 1993., a kuća u Pirovcu da je kupljena 1996., pa je nejasno kako se unutar obitelji moglo govoriti o tome da će kuća u Pirovcu biti u vlasništvu tužitelja, kada još nije bila niti kupljena. Kupoprodajna cijena stana u Sloveniji da je bila 10.500,00 DEM, a kupoprodajna cijena spornih nekretnina da je bila 135.000,00 DEM. Tuženik da je stan u Sloveniji kupio 1993. od "Termoelektrane Šoštanj" gdje radi još od 1985., a kupoprodajnu cijenu da je platio tuženik, s tim da mu je manji dio novca posudio pok. otac, koji novac da mu je tuženik i vratio.

2.2. Tuženik je naveo i da su nekretninu koja je predmet ovog postupka, svi članovi obitelji jednakopravno koristiti za odmor i da nikad nije bilo govora da se radi o kući koja je u isključivom vlasništvu tužitelja, niti da je tužitelj to tvrdio, sve do ostavinskog postupka iza smrti oca stranaka. Štoviše da je tužitelj ranije priznavao postojanje suvlasničkog odnosa između njega i pokojnog oca, odnosno suvlasništvo nad predmetnom nekretninom, kao i legitimno pravo tuženika kao nasljednika pok. Drage Crepulje na udio u toj imovini. Osim toga, tužitelj da je tuženika na ostavinskom ročištu u postupku koji se vodio iza smrti pok. Drage Crepulja kod javnog bilježnika Mire Grbac u Vodicama, htio isplatiti za njegov suvlasnički udio, na što tuženik nije pristao. Tužitelj da je naglašavao da je voljan postići dogovor oko diobe predmetne nekretnine, a da dogovor nije postignut budući da je tuženik tražio fizičku diobu nekretnina, a ne diobu isplatom, nakon čega da je tužitelj pokrenuo ovaj postupak, tvrdeći da je cijela nekretnina njegovo vlasništvo.

3. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem zemljišnih knjiga ovog suda, Rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. O-318/2022, Lokacijske dozvole od 15. prosinca 2000., Kupoprodajnog ugovora od 28. kolovoza 1996., Kupoprodajnog ugovora od 10. travnja 1996., Kupoprodajne pogodbe o prodaji stanovanja od 4. ožujka 1993. s priložima, Ugovora o izradi projektne dokumentacije za dozvole za gradnju od

16. rujna 1997., Elektroenergetske suglasnosti od 1. listopada 1997., Građevinske dozvole od 15. prosinca 2000., Projektne dokumentacije, Prethodne elektroenergetske suglasnosti od 9. listopada 2003., Ugovora o priključku – Elektra Šibenik od 9. listopada 2003., Ugovora o najmu od 19. rujna 2003., Ugovora o zakupu od 17. svibnja 2010., Ugovora o korištenju zemljišta od 10. travnja 2022., Ugovora o izvođenju i potvrde o plaćanju izvedenih građevinskih radova, Računa za komunalne i ostale usluge, Prigovora potrošača Crepulja Mirko od 26. kolovoza 2014, Računa za izradu projektne dokumentacije, Računa za ulaganja i opremanje predmetne kuće, Izvoda bankovnog računa i štedne knjižice, Specifikacije računa i troškova, Potvrde o bankovnoj transakciji, Potvrde o visini mirovinskih primanja za Dragu Crepulju, Potvrde o visini mirovinskih primanja za Katu Crepulja, Liječničke dokumentacije, fotografija predmetnog objekta (x3), dopisa tuženika, Preslike WhatsApp komunikacije između tužitelja i tuženika, Dopisa tužitelja tuženiku, Preslike WhatsApp komunikacije između tuženikovog sina i supruge tužitelja, Izjave o stvarnoj kupoprodajnoj cijeni od 10. travnja 1996., Štedne knjižice ostavitelja, Dopisa odv. Dinka Paića, Preslika popisa gotovine pronađene nakon smrti ostavitelja, Potvrde od 20. siječnja 1997., Potvrde od 2. rujna 2009., Zabilješke ostavitelja o preuzetom novcu od strane tužitelja, Bilješke pok. Drage Crepulja o gotovinskom stanju u kući, Ugovora o štednji- IDEAL Bausparen, Obiteljskih fotografija, Štedne knjižice Jadranske banke, Dodatne mirovine na osobni račun pokojnika, Fotografija radova koje izvodi tuženik, Prijevoda štedne knjižice, Ugovora o stambenoj štednji, Specifikacije računa i troškova, (uz podnesak od 18. srpnja 2025.), Radnog ugovora od 15. svibnja 1990., Preslike domovnice, Preslike osobne iskaznice na ime ostavitelja, Potvrde od 18. svibnja 2010., Potvrde od 8. lipnja 2011., Fotografija nekretnina u različitim fazama izvođenja radova, Preslika autobusnih karta, izvršen je uvid u spis ovog suda posl.br. O-318/2022, saslušani su svjedoci Dario Crepulja, Darko Crepulja, Ankica Crepulja, Ilija Matičević, Francija Lozančić, Mijo Vlajić i Željo Marjanović, te su saslušane parnične stranke.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svih u postupku izvedenih dokaza, kako svakog zasebno, tako i svih zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, postupajući sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) ovaj sud postavljeni zahtjev tužitelja drži neosnovanim, pa je stoga isti odbijen te je suđeno kao u izreci presude, dok je pregledom zemljišnih knjiga ovog suda za predmetne nekretnine proizašlo je da je tužitelj upisan kao suvlasnik istih za ½ dijela, stoga isti nema pravni interes da se utvrdi suvlasnikom za daljnjih ½ dijela, slijedom čega je odlučeno kao u rješenju.

6. Nesporno je da su tužitelj i pravni prednik stranka 1996. sklopili Ugovore o kupoprodaji predmetnih nekretnina, kojima svaki od njih stječe predmetne nekretnine za ½ dijela, te da su se predmetnim nekretninama, sve do spora nastalog za vrijeme ostavinskog postupka 2022. iza smrti pok. Drage Crepulje, koristili i tužitelj i tuženik. Nesporno je i da se predmetnim nekretninama do smrti koristio i pravni prednik stranka pok. Drago Crepulja.

6.1. Sporno je čini li ostavinsku masu suvlasnički udio od ½ predmetnih nekretnina upisan na ime ostavitelja, odnosno je li ostavitelj bio suvlasnik ½ predmetnih nekretnina u trenutku smrti, te je li tužitelj u razdoblju od kupoprodaje do smrti ostavitelja, izvođenjem građevinskih radova i ulaganjima u njihovo izvođenje, pridonio povećanju vrijednosti predmetnih nekretnina pa makar temeljem tog pravnog osnova, uz suglasnost ostavitelja stekao dodatni suvlasnički udio.

7. Člankom 115. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 – pročišćeni tekst i NN 94/17 – Ispravak Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (pročišćeni tekst) - dalje: ZVSDP) propisano je da na temelju valjanoga pravnoga posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva prelazi vlasništvo s dotadašnjega vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom, pravni posao kojemu je cilj stjecanje vlasništva nekretnine, da bi bio valjan, treba uz ostale pretpostavke valjanosti biti u pisanom obliku. Člankom 119. ZVSDP-a propisano je da se vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije. Člankom 120. ZVSDP-a propisano je da se vlasništvo na nekretninama stječe uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu, radi uknjižbe vlasništva mora se o pravnom poslu na čijem se temelju vlasništvo stječe sastaviti isprava čiji sadržaj i oblik mora odgovarati pravilima zemljišnoknjižnoga prava, a provedena uknjižba djeluje od trenutka kad je sudu bio podnesen zahtjev za tu uknjižbu. Nadalje, člankom 128. ZVSDP-a propisano je da nasljednik stječe vlasništvo naslijeđenih stvari u času otvaranja nasljedstva, ako zakonom nije drukčije određeno.

7.1. Nadalje, člankom 156. ZVSDP-a propisano je da dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada, odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom, ili ulaganjem u njih, se ne može se steći vlasništvo, ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno prigradene nekretnine, a pripada li pravo na naknadu onomu tko je dogradio, nadogradio ili preureadio zgradu, odnosno prostoriju iz stavka 1. ovoga članka, ili je ulagao u takvu zgradu ili prostoriju, određuju pravila obveznoga prava.

8. Čitanjem i pregledom kupoprodajnih ugovora (od 28. kolovoza 1996. sklopljen s Livaić Markom i od 10. travnja 1996. sklopljen s Vukman Zdravkom) proizašlo je da tužitelj i pravni prednik stranka pok. Drago Crepulja kupuju predmetne nekretnine svaki za $\frac{1}{2}$ dijela, a pregledom zemljišnih knjiga proizlazi da je u tim suvlasničkim udjelima i proveden upis. Iz pismena nazvanog „Dogovor“ od 10. travnja 1996., proizlazi da prednik stranaka pok. Drago Crepulja i prodavatelj Zdravko Vukman dogovaraju kupoprodajnu cijenu u iznosu od 135.000,00 DEM, a ne 95.000,00 DEM, te da je kupoprodajna cijena isplaćena od strane pok. Drage Crepulje u cijelosti. Iz potvrde od 20. siječnja 1997. proizlazi da je tuženik predao novac prodavatelju na ime kupoprodajne cijene nekretnine kat. čest. 751/1, a koju je Livaić Marko prodao pok. Dragi Crepulji. Sam tužitelj u stranačkom iskazu navodi da je polovinu kupoprodajne cijene isplatio on, a drugu polovinu pok. Drago Crepulja. Dakle, proizlazi kako pok. Drago Crepulja nije bio samo formalni kupac, kako to tvrdi tužitelj, već da je isti kupio predmetne nekretnine s ciljem stjecanja prava vlasništva, a što proizlazi i iz iskaza svjedoka Želje Marijanovića u dijelu u kojem navodi da je pok. Drago Crepulja govorio da će za sebe zadržati jedan apartman u kući ukoliko se tužitelj vrati živjeti u Hrvatsku.

8.1. Nadalje, pregledom štednih knjižica i izvadaka s računa pok. Drage Crepulje, proizlazi kako je isti u vrijeme kupoprodaje raspolagao s novčanim iznosima dostatnim za isplatu kupoprodajne cijene. Proizašlo je da je on 26. ožujka 1996., dva tjedna prije sklapanja kupoprodajnog ugovora, s vlastitog štednog računa podigao iznos od 22.000,00 DEM. Isto tako, proizašlo je i da je tuženiku od strane odvjetnika Dinka Paića dostavljeno rješenje Porezne uprave Šibenik, a iz kojeg dopisa je razvidno, da je tuženik pozvan na plaćanje poreza na promet nekretnina radi kupnje

nekretnina položenih u K.O. Pirovcu, te da je porez i platio. Isto tako, u svom iskazu tužitelj navodi da su od kupnje do danas, spornu nekretninu koristile osim roditelja stranaka, i obitelji tužitelja i tuženika, te da tuženik nikada nije morao tražiti njegovu suglasnost za korištenje, jer je smatrao prirodnim da nekretninu svi koriste. Takav iskaz tužitelja potvrđuje da se nekretnina u obitelji smatrala zajedničkom obiteljskom imovinom, a ne isključivim vlasništvom tužitelja. Također, među strankama nije sporno, a što proizlazi i iz poruka razmijenjenih među njima, da tužitelj nudi tuženiku određeni novčani iznos na ime isplate suvlasničkog dijela tuženika. Slijedom navedenog neosnovanim su cijenjeni navodi tužitelja da je pok. Drago Crepulja samo formalno bio kupac predmetnih nekretnina, odnosno da je cilj sklapanja kupoprodajnih ugovora bio da tužitelj predmetne nekretnine stekne za cijelo.

8.2. Nadalje, neosnovanim su cijenjeni i navodi tužitelja da bi isključivo on vršio sva plaćanja vezano za nadogradnju i ulaganja u nekretninu budući da je analizom dokumentacije koju je dostavio tužitelj kao i iz dokaza, koje je priložio tuženik, proizašlo kako je prednik stranaka imao redovita primanja u Njemačkoj, gdje je radio i živio od kraja 60-ih te da je redovito uplaćivao sredstva na jednu od svojih štednih knjižica u iznosima od 1.000,00 do 13.000,00 DEM. Na dan 11. veljače 2000., stanje na jednoj od štednih knjižica da je iznosilo čak 50.107,23 DEM, a uza sve to, da je pok. Drago Crepulja raspolagao značajnim financijskim sredstvima, proizlazi i iz činjenice da je, unatoč investicijama u kuću u Pirovcu i redovitom uplaćivanju na štedni račun, imao dovoljno novca da je 25. siječnja 1999. u Njemačkoj sklopio i ugovor o dodatnoj štednji ('Bausparvertrag') te je odmah po sklapanju istog uplatio iznos od 10.000,00 DEM.

8.3. Naime, u odnosu na navode tužitelja da bi on financirao dogradnju objekta, u koju svrhu prilaže Ugovor o izvođenju te potvrde o plaćanju izvedenih građevinskih radova, proizašlo je iz potvrde od 27. kolovoza 1999. da Ilija Matijević (svjedok) potvrđuje primitak iznosa od 5.250,00 DEM od tuženika (iako u iskazu navodi da mu je novac predao tužitelj), iz potvrde od 2. rujna 1999. da Ilija Matijević potvrđuje primitak iznosa od 6.000,00 DEM od treće osobe, susjeda Ante Kirigina (kako navodi i u iskazu), a za kojeg tuženik pak navodi da mu je ostavio novac za isplatu. U istoj potvrdi je navedeno i da će preostalih 2.500,00 DEM biti isplaćeno prilikom preuzimanja objekta, i to "od strane tužitelja ili tuženika", što sve ukazuje i da je tuženik imao aktivnu ulogu u financijskim dogovorima i isplatama vezanim uz nekretninu.

8.4. Tužitelj prilaže i dva rukom pisana ugovora s osobom Francijom Lozančićem (svjedok), datirana 30. kolovoza 2000. (na iznos od 31.000,00 DEM) i 1. studenog 2000. (na iznos od 26.800,00 DEM), kao dokaz vlastitog ulaganja, a koji svjedok navodi da bi mu novac predavao tužitelj, međutim, iz štedne knjižice pok. Drage Crepulje proizlazi da je pok. Drago Crepulja nekoliko dana nakon prvog ugovora o izvođenju radova (koji navodi akontaciju od 11.000,00 DEM), u tri navrata, 14., 20. i 23. studenoga 2000., podigao ukupno 15.000,00 DEM, što predstavlja gotovo polovicu ukupnog iznosa iz prvog ugovora. Potom da je 23. travnja 2001., u vrijeme kada su se radovi prema ugovorima već izvodili, podigao iznos od 15.000,00 DEM, čime ukupna podignuta sredstva iznose 30.000,00 DEM, odnosno više od polovice ukupne vrijednosti iz oba ugovora. Brojne spisu priležeće priznanice izvođača, bankovni podatci, rukom pisane evidencije pok. Drage Crepulje kao i drugi dokumenti ukazuju na to da ulaganja nisu bila isključivo od strane tužitelja, već da je pok. Drago Crepulja imao ulogu u organizaciji i upravljanju financijskih sredstava, odnosno da tužitelj nije isključivo sam ulagao u dogradnju nekretnine, niti da su svi radovi plaćeni iz njegovih sredstava. Iz navedenog proizlazi da je pok. Drago Crepulja financijski sudjelovao u radovima i to vremenski usklađeno s fazama izvođenja i plaćanja.

8.5. Nadalje, tužitelj prilaže i dva računa na njegovo ime, u ukupnom iznosu od 5.856,00 kn, izdana od tvrtke „Izgradnja-Projekt“, datirana 6. prosinca 2000. i 25. siječnja 2001., koji se odnose na izradu projektne dokumentacije za dogradnju stambeno-poslovne kuće u Pirovcu, međutim, dokumentacija se odnosi na nekretninu koja je u tom trenutku bila u suvlasništvu tužitelja i pok. Drage Crepulje, u jednakim suvlasničkim udjelima. Kao suvlasnik, tužitelj je imao pravo i obvezu sudjelovati u održavanju i razvoju zajedničke imovine, uključujući i pripremu projektne dokumentacije. Takva ulaganja su uobičajena u okviru suvlasničkog odnosa i ne predstavljaju osnovu za stjecanje većeg vlasničkog udjela. Ulaganja na nekretnini, bez prethodne podjele suvlasničkih dijelova, znače da se ulagalo u cijeli objekt kao zajedničku imovinu. Budući da nije postojao nikakav pisani dogovor o naknadi, povratu ili prijenosu vlasništva, takvo ulaganje, u mjeri u kojoj se odnosilo i na polovicu pok. Drage Crepulje, predstavlja davanje u korist drugog suvlasnika. S obzirom na izostanak pravnog temelja, takav doprinos se ne može koristiti za stjecanje dodatnog suvlasničkog udjela.

8.6. Iz izvoda s računa tuženika u Zagrebačkoj banci koji se navodi kao isključivi račun za uplatu zakupnina u ugovorima (Institut IGH 2004.–2006., Roza Dučkić 2010.–2015.godine), razvidno je, (u izvodu od 11. svibnja 2006.), da je 13. travnja 2006. podignuto 90.000,00 kn sa žiro računa i istog dana isti iznos uplaćen na devizni račun u eurima. Osim toga, uz izvod stoji vlastoručna bilješka: „3.500. Drago digo“, što upućuje na zaključak da je pok. Drago Crepulja imao punomoć za pristup tom računu. Iz preslike štedne knjižica otvorene kod Jadranske banke d.d., proizlazi da je stanje računa na 5. listopada 2018. iznosilo 41.880,00 kn, dok da je na deviznom računu kod iste banke stanje računa na 19. srpnja 2016. iznosilo je 1.930,00 EUR-a, odnosno da bi se radilo o zajedničkom računu, kojim su upravljali oba suvlasnika što dodatno potvrđuju i slike ostaviteljevog rukopisa na koverti u kojoj su bili novci te štedna knjižica u kojoj je navedeno da vlasnik računa tužitelj, a opunomoćenik pok. Drago Crepulja.

8.7. Nadalje, na štednoj knjižici pok. Drage Crepulje evidentirane su značajne svote novca (npr. više od 50.000 DEM u veljači 2000.), nakon njegove smrti, tužitelj je zabilježio da je našao iznos od 23.120,00 EUR-a gotovine kod oca, dodatnih 1.600,00 EUR-a kod majke, te 2.300,00 BAM-a, oko 400,00 EUR-a u knjigama, 300,00 CHF i još nešto gotovine u kunama, a što je sve poslao tuženiku putem Whatsapp poruka navodeći da se radi o popisu gotovine pronađene nakon smrti ostavitelja. Na računu pok. Drage Crepulja, kod Jadranske banke, koji je dio ostavinske mase, nalazilo se i dodatnih oko 16.000,00 EUR-a. Iz rukom pisane zabilješke pok. Drage Crepulja pronađene u kući u Pirovcu, koja je datirana 27. kolovoza 2019., proizlazi, da je tada u kući ostalo 5.500,00 EUR-a i 14.450,00 kuna zajedno s dvije štedne knjižice otvorene kod Jadranske banke. Na jednoj štednoj knjižici u kunama stanje nakon smrti pok. Drage Crepulje iznosi 41.880,00 kuna, a na drugoj 1.930,00 EUR-a.

8.8. Tužitelj je izričito naveo da su i on i otac imali ovlasti za raspolaganje računima na koje su se uplaćivali prihodi od najma i zakupa nekretnine, a čime potvrđuje da ti prihodi nisu bili isključivo sredstva tužitelja, već zajednički prihod kojim su raspolagali i tužitelj i pok. Drago Crepulja.

8.9. Na dijelu dokumentacije, računima iz razdoblja 2004. i 2006. se nalaze bilješke pok. Drage Crepulje što dodatno ukazuje na okolnost da je pok. Drago Crepulja nakon kupnje nekretnine bio uključen u praćenje i evidentiranje troškova ulaganja u predmetnu kuću. Od ukupno 243 računa njih 14 glasi na ime tužitelja, dok 229 računa glasi na obitelj ili druge osobe (obrtnike, trgovačka društva ili druge članove obitelji) ili su bez naslovnika.

8.10. Nadalje, proizašlo je da je 19. rujna 2003., tužitelj sklopio ugovor o najmu poslovnog prostora i apartmana s Institutom građevinarstva Hrvatske, kojim je ugovorena uplata 30.000,00 kn unaprijed upravo za "potrebe opremanja i osposobljavanja prostora" koji se priključuje na elektroenergetsku mrežu HEP-a. S obzirom da je HEP-ov priključak plaćen iznosom od 27.175,50 kn, i to odmah nakon sklapanja navedenog ugovora, proizlazi da je upravo tim novcem, a ne sredstvima tužitelja, financiran trošak priključenja.

8.11. Čak i kada bi se prihvatilo da je tužitelj sudjelovao u određenim ulaganjima u nekretninu, to ne može predstavljati osnovu za stjecanje većeg suvlasničkog udjela, budući da je tužitelj bio suvlasnik sporne nekretnine, a ulaganja suvlasnika u zajedničku stvar uređena su ZVSDP-om. Iz uplatnica tužitelja i isplata sa štedne knjižice pok. Drage Crepulja, proizašlo je da je pok. Drago Crepulja raspolagao sa značajnim novčanim sredstvima, a da je tužitelj pretežno gotovinski plaćao izvođačima radova, a što, osim iz iskaza svjedoka izvođača radova, proizlazi i iz izvoda s bankovnih računa. U razdoblju od 14. studenog 2000. do 23. studenog 2000. pok. Drago Crepulja u tri navrata podiže iznos od ukupno 15.000,00 DEM, potom 2. veljače 2001., tuženik uplaćuje 5.000,00 DEM Franciji Lozančiću (svjedoku-izvođaču radova), zatim 20. travnja 2001. tuženik vlastoručno zapisuje da je predao Franciji 15.000,00 DEM (isti rukopis i njegov potpis), odmah potom 23. travnja 2001. pok. Drago Crepulja podiže iznos od 15.000,00 DEM sa štedne knjižice, a nakon čega mu saldo ostaje 18.589,43 DEM, što potvrđuje da je imao značajna novčana sredstva na raspolaganju. Zatim 8.-9. svibnja 2001. tužitelj daje nalog za uplatu na banku od 5.000,00 DEM Franciji, izvršeno (9. svibnja 2001.), a njegov osobni saldo tada iznosi 1.850,61 CHF, a kako se radi o računu koji je zajednički za tužitelja i njegovu suprugu, proizlazi sredstva obitelji tužitelja nisu bila dovoljna za veće investicije.

8.11. Navedeno ukazuje da su se radovi financirali prvenstveno iz sredstava pok. Drage Crepulja, dok da je tužitelj uplaćivao sredstva koja su mu bila predana od strane pok. Drage Crepulje. Isplate sa štedne knjižice pok. Drage Crepulja i tužiteljeve uplate izvođaču radova poklapaju se u vrlo kratkim vremenskim razmacima, što ukazuje da su isplate sa štedne knjižice bile vršene u svrhu nadogradnje predmetne kuće u Pirovcu na način da pok. Drago Crepulja predaje novac tužitelju radi plaćanja računa. Prema dokazu priloženom od strane tužitelja "Prilog 8-13 od 18. srpnja 2025. - Računi 12", proizlazi da je saldo tužitelja 9. svibnja 2001. iznosio svega 1.850,61 CHF što je premalo za financiranje većih građevinskih radova, dok, nasuprot tome, prednik stranaka je nakon podizanja iznosa od 15.000,00 DEM imao saldo od 18.589,43 DEM, što pokazuje da je raspolagao povećim financijskim sredstvima. Dakle, iz navedenih dokaza proizašlo je da je pok. Drago Crepulja financirao nadogradnju kuće u Pirovcu, iz kojeg razloga je i odbijen dokazni prijedlog tužitelja vještačenja vrijednosti nekretnine u vrijeme kupoprodaje te u vrijeme smrti ostavitelja.

8.12. Slijedom prethodnih utvrđenja odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

9. Tuženik je stavio zahtjev za nadoknadu troška postupka i to: za sastav odgovora na tužbu u visini 100 bodova prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14-ispravak, 107/15, 37/22 i 126/2., odnosno „Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25 dalje: Tarifa), sastava obrazloženih podnesaka od 9. srpnja 2025., 11. srpnja 2025., 24. rujna 2025. i 10. prosinca 2025., svaki u visini od po 100 bodova prema Tbr. 8.1. Tarife, zastupanja na ročištima od 17. listopada 2024., 18. lipnja 2025., 15. srpnja 2025., 21. srpnja 2025., 2. listopada 2025., 11. studenog 2025., 18. veljače 2026., 19. ožujka 2026., i 21. travnja 2026., svako u visini od 100 bodova prema Tbr. 9.1. Tarife, sve uvećano za PDV u

iznosu od 25% sukladno Tbr. 46. Tarife te trošak svjedoka u iznosu od 403,66 EUR-a, ukupno 3.903,66 EUR-a, uvećano za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu.

9.1. S obzirom na vrijednost predmeta spora i zahtjev postavljen u troškovniku, sud je cijenio kao opravdan trošak sastava odgovora na tužbu u visini 100 bodova prema Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12, 103/14, 118/14-ispravak, 107/15, 37/22 i 126/2., odnosno „Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25 dalje: Tarifa), sastava obrazloženih podnesaka od 9. srpnja 2025., 11. srpnja 2025., 24. rujna 2025. i 10. prosinca 2025., svaki u visini od po 100 bodova prema Tbr. 8.1. Tarife, zastupanja na ročištima od 17. listopada 2024., 18. lipnja 2025., 15. srpnja 2025., 21. srpnja 2025., 2. listopada 2025., 11. studenog 2025., 18. veljače 2026., 19. ožujka 2026., i 21. travnja 2026., svako u visini od 100 bodova prema Tbr. 9.1. Tarife, a sukladno vrijednosti boda od 2,00 EUR prema Tbr. 54. Tarife predstavlja iznos od 2.800,00 EUR-a, sve uvećano za PDV u iznosu od 25% sukladno Tbr. 46. Tarife u iznosu od 700,00 EUR-a, čemu se ima pridodati i trošak svjedoka u iznosu od 403,66 EUR-a, pa ukupno priznati trošak iznosi 3.903,66 EUR-a.

9.2. Slijedom navedenog, temeljem članka 154. stavka 1., članka 155. stavaka 1. i 2. u vezi članka 164. stavaka 1. do 4. ZPP-a tuženiku je priznat trošak u iznosu od 3.903,66 EUR-a, koji mu je tužitelj obavezan naknaditi, sukladno uspjehu u parnici. Na tako dosuđeni trošak tuženiku je dosuđena i zakonska zatezna kamata u visini određenoj člankom 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) i to tekuća od presuđenja pa do isplate kao trenutka kada je određena visina takvog troška i od kada je tužitelju poznata njegova obveza za naknadom takvog troška. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude.

U Šibeniku, 29. svibnja 2026.

SUTKINJA
Kornelija Dodig

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od obavljene dostave iste. Stranci uredno obaviještenoj o ročištu objave rok za žalbu teče od dana objave, dok stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu objave rok za žalbu teče od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi pismeno putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuju Županijski sud iz čl. 4 st. 3. Zakon o područjima i sjedištima sudova (NN 128/14) i čl. 51 st. 3. Pravilnika o radu u sustavu e Spis ("Narodne novine" 35/15).

DN-a:

- Strankama po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-30888-c22db**

Kontrolni broj: **0b7f4-e1175-8439b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.